

KŘESŤANSKÉ OKÉNKO

EVANGELICKÁ CÍRKEV METHODISTICKÁ

Možná znáte ten vtíp, kdy u moře sedí muž se založenými rukama se dívá na moře. Přejde k němu druhý a povídá: "Človče, když tady tak nečinně sedíš, proč tam aspoň nehodíš prut?" "A proč?" "No, chytneš rybu, ne? Můžeš ji prodat na trhu." A on pořád říká: "A proč?" "Protože si pak za to můžeš koupit třeba další dva pruty." "A proč?" "No protože na ně chytíš víc ryb, které můžeš zase prodat na trhu. Pak si za víc ryb můžeš koupit bárku a sí." "A proč?" "No protože si tím vyděláš na motorový člun, budeš si moci najmout lidi, kteří za tebe budou lovit ryby a ty pak můžeš klidně sedět a jen se dívat na moře." "No a co myslíš, že teď právě dělám...?"

Kolik by si člověk ušetřil starostí, kdyby se pořad nehonil za větším a větším majetkem. Jenže ono to tak jednoduché zase není. Současná životní úroveň je stále nákladnější, a jak rostou životní nároky, roste i spotřeba energií a různého zboží. Lidé na to potřebují stále více peněz. Náš současný život je stále nákladnější na peníze. Bylo by teď velmi snadné sklouznout v našich myšlenkách k lacinému moralizování, že to tak být nemá, že máme být skromnější a méně nároční a pod. Jenže ty základní starosti o živobytí je nutné vzít vážně. Je příliš mnoho lidí, kteří nemohou sehnat práci, je kolem nás mnoho lidí, kteří, aby se v práci udrželi, musí v ní trávit všechny svůj čas a domů se chodí jenom vyspat, je mnoho sociálně slabých rodin, které potřebují všechno, jenom ne kárávé rady o ještě větším uskromnění se. Máme i motorové lidi vyzývát, aby se nestarali a nezajímali o to, jak se uživit? Ale Ježíš říká: „Nedělejte si starosti o zítřek!“ Ani o to, zda bude co jíst, zda bude co pít, zda budeme mít co na sebe...

Hodně lidí považuje tento Kristův návod z evangelia za nezralý, primitivní, dětský a směšný. Což máme lenošit a potom hodit svoje úspory a zajištění do ohně? A potom příroda není vždycky klidná a pokojná. Ročně si zemětřesení, písečné bouře, záplavy vyžadají mnoho životů. Jen blázen si nedělá žádné starosti o budoucnost. Pán Ježíš však ví, co říká. Pán Ježíš není žádným snílkem. Celé evangelium dokazuje, že stál oběma nohama na této zemi. Prožil tolik starostí a měl úzkost před smrtí jako nikdo z lidí. Měl slabost pro budoucnost, myslel na svoji matku. Pán Ježíš nám svými slovy nedává uklidňující tabletky, abychom se oddali lenosti a nejevili o nic zájem. On zahrnuje jen takovou starost, která dopředu vylučuje Boha. Která dře a dře, jakoby vše záviselo toliko na lidské práci, a která nechce Bohu přiznat existenci.

Tím se však strach z budoucnosti jen komplikuje, znásobuje a zatěžuje. Svým slovem v nás chce vyvolat velkou důvěru v Boha s otcovskými vlastnostmi: nezištností, obětavostí, dobrotou, starostlivostí. "Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete." Kdo přijme toto evangelium vážně a bude se snažit podle něho žít, přesto musí počítat s jediným problémem: Proč se muselo v životě to, či ono stát? Proč je bolest, neštěstí, choroba, smrt? Víra v nebeského Otce je sice ochrannou střešou pod kterou se dá bydlet, ale toto bydlení má často jen tu střechu, nemá však okna, a proto se zdá, že je okolo tma. Svátý Augustin praví, že se na světě nic neděje, co by Bůh nevěděl, co by nepřipustil pro naše dobro.

Pohledte, jak krásně svoji důvěru v Boží pomoc vyjádřila dnešní spisovatelka Maria Trappová v knize: "S písní kolem světa." Když se dozvěděli, že jejich banka, v které měli vložené všechny peníze, ohlásila úpadek, bylo pochopitelné, že její manžel byl blízko zoufalství. Dosud měli všeho dost, nyní jsou na mizině. Ona mu však dokázala s vírou v srdci říci: My přece nejsme chudí, my jen nemáme peníze. Jejich

rodina byla skutečně věřící a tak doufala, že se všichni s touto novou realitou smíří a nepodlehnou zoufalství, že přišli o celý majetek. Věta z evangelia o hledání Božího království se jim stala heslem: „Hleďte nejprve Boží království a všechno ostatní Vám bude přidáno.“

Člověk má sloužit Bohu a majetek má sloužit člověku. To je pořadí hodnot, které vede k pokoji a štěstí. Osobním vzorem správného uspořádání hodnot může být i královna Hedvika - "Boží služebnice." Myslíte si, že pohrdala stvořeními věcmi? Myslíte, že pohrdala knihami, hudbou, zábavou? Ne. Ale to všechno jí sloužilo. A díky tomu mohla sloužit Bohu službou chudým, opuštěným, sirotkům. Naše současnice Edita Steinová? Byla slavná jako autorka filozofických prací z oblasti morální filozofie a znalosti náboženství. Spolupracovala s významnými vědci Husserlem, Heideggerem. Přišel však čas, že zanechala vědeckou kariéru, vystavila se výtčkářským okolím, vzdala se rodinného prostředí. Přijala křesťanskou víru a zavřela se do klášterního prostředí. To jí později stálo i život v Osvětimském táboře. Taková je opravdová odpověď na Kristovu výzvu: "Následuj mě!"

Tím se ale, bratři a sestry, pro ty, kteří chtějí brát Ježíšova slova vážně, vynoří velký úkol: Snažit se denně rozpoznávat zbytečné starosti a zbavit se napětí a nepokoje ve své duši. Učme se osvobodit se od těchto pocitů důvěrou, jakou má dítě ke svému Otci. Učme se bojovat o Boží nadvládu v nás, hlavně tehdy, když naše sobecké "já" nám chce rozkazovat, vládnout a zotročovat, když nás chce izolovat od ostatních a uzavírat do sebe. Učme se každou starost, každou úzkost, stres či napětí řešit spolu s Kristem. Jeden pán si ztěžka vydechl a poznamenal: "Jsem strašně unavený. Jsem unavený na smrt." Spolucestující, který chodí do kostela se překvapeně podívá a hovoří: "Ale vždyč včera byla neděle." "Ale, neděle... Já mám v neděli nejvíc práce, jako zedníka mě volají na tolik melouchů, že nevím, kde mi hlava stojí." Pán se opět ptá: "A co z toho máte? Stojí to zato? Povzdejte, půjdou za vás i na hřbitov ti, co vás zotročují?" Unavený pán se nad tím zamyslel. Ale i tak bylo jeho místo v autobuse za týden prázdné. Dostal infarkt. Zdalipak my, bratři a sestry, nechceme zde žít déle? Proto si dejme do pořádku svou stupnici hodnot. Začneme důsledně uskutečňovat Ježíšovo slovo: Svobodně sloužit Bohu a neutročit svému nenasytnému "já" po pozemských požitcích. Jen toto pořadí hodnot vede k pokoji a štěstí. "Pane, ty buď mým jediným Pánem. Dej, a hledám především tebe a tvou vůli. Ve všem a nadevšechno. Amen."

P. František Salásek, Bělá nad Radbuzou

Pozvání na Velikonoční bohoslužby (17-25.4.)

V Horšovském Týně, v kostele Sv. Petra a Pavla:

Květná neděle 10:30 hod

Pondělí až středa 18:00 hod.

Zelený čtvrtek 18:00 hod.

Velký pátek 18:00 hod.

- Křížová cesta 17:00 hod.

Bílá sobota 19:00 hod.

Velikonoční neděle 10:30 hod.

- Srby 8:30 hod.

- Bělá /Radbuzou ... 9:00 hod.

- Semněvice 15:00 hod.

- Miřkov 17:30 hod.

Velikonoční pondělí 10:30 hod.

- Horšov 15:00 hod.

DOTAZY - TELEFON: 724 589 612

Jaké to bude v pekle?

Předně promiňte, že toto téma. První dojem může vzbuzovat nedobry pocit, nebo výsměch. Obojí bych nerad. Peklo je v Písmech dost časté a vážné téma. A jako u předchozího článku o nebi, tak i tady musím přiznat, že jen tyto staré texty mi dávají malinko důvod o tomto tématu s Vámi, milí čtenáři, chvíli přemýšlet. Nikdy jsem v pekle nebyl a doufám, že ani nebudu. Budete se ale možná divit, peklo souvisí s Boží láskou. V jakém slova smyslu? Bůh i peklem dává člověku na výběr, kde chce trávit svoji věčnost. Dává mu volbu. A už jsem prozradil první důležitou věc. Peklo je pokračováním lidské existence (a existencí) po smrti pro ty, kteří se tak rozhodli. Vím, trochu Vás provokuji. Přeci jak se někdo může rozhodnout pro něco tak bolestného a negativního jako podsvětí bezesporu je? A tady bych se chtěl chvíli zdržet. Připadá mi to důležité. Toto věčné místo opuštěností (doslova stínů) je vlastně důsledek našeho života bez Boha, pro který jsme se rozhodli už tady na zemi. Je to jako když se odmítnu léčit a nemoc pomalu ale jistě postupuje moji bytostí. A právě tady je nezbytné zmínit. Jako nemám ponětí, jak se zlá nemoc chová ve své převaze, nemohu ani ve vztahu k věčnosti o šeuolu tuto otázku podcenit. Peklo je totiž mimo naši zkušenost. Jeho zárodky ale můžeme sledovat už tady. Například když se lidé nemají rádi a ubližují si. Nechci ale strašit. To by bylo laciné. Peklo ovšem není jen naší volbou. Je také naším trestem. Za co? Za naší nezávislost. Na kom? Na Pána celé země, tedy Původci i mě i tebe. Abych byl ale přesnější. Je naším následkem, pro který jsme se odmítnutím nabídky své osobní záchrany v Kristu sami rozhodli. Dovolte mi, prosím, ještě jeden příklad. Je to jako když v hořícím domě odmítnete, aby vás hasič vytáhl. Že dům hoří, to je holá skutečnost, jako že bez Pána Boha budeme bez Pána Boha i na věčnosti. A že nám poslal Záchrance to už také víme. Jak jsem ale zmínil před chvílí, nechci vás stresovat. Rád bych ale na druhé straně trošičku bil na poplach. Sám Ježíš mluvil své generaci o pekle dost často, protože mu o ní šlo. A nyní něco přeci jen pozitivního. Prvotní důvod, proč Bůh stvořil a spravuje peklo není, abychom se do něj dostali. Byl vytvořen pro svedené (padlé) anděly a jejich svůdce. Podle jednoho z nejpodivnějších svitků Nového Zákona poslední knihy, která se jmenuje Zjevení (Odhalení) má klíče od bran této mocnosti sám Ježíš. To znamená jediné. Nemusíme mít bázeň (úctu spojenou s respektem) před nikým jiným, než před tím, který jednou bude hodnotit, jak jsme žili a čemu jsme dávali zelenou. O tom ale příště. Totiž, podle jakých kritérií bude jednou Boží syn soudit všechny generace jedné historie. Tedy, promiňte, i mě a Vás. Budete-li samozřejmě chtít. Co chci ale na úplný závěr napsat. Nemusíte tomu, co jsem v tomto článku psal hned věřit. Rád bych ale, kdyby jsme nad tím chvíli přemýšleli. Možná to totiž bude logicky sedět s tím, co vnitřně už nějaký čas tušíme. A pokud to bylo pro Vás, vážení čtenáři, úplně mimo mísu, omlouvám se vám.

Jiří Kantor

Pozvání: **Přednášky pro veřejnost** (vždy od 18:00 hodin): 27.4. Co znamená slovo církev?, 25.5. Tři druhy lásek, 22.6. Písně tohoto roku (hudební program), **Nedělní bohoslužby** (vždy od 10:00 hodin): 17.4, 15.5, 19.6.

Přednáší a káže Jiří Kantor. Srdečně zveme. Blíží informace: www.ecmhtyn.estranky.cz.